

& iniuste quæreris, minorasutinent
 quã magis, Quid uidera replicem
 presentia exemplis extare,
 Sca melaxia nostri temporis in xpo
 nos uera uoluntas cum qua tibi dnr
 mihi q; concedat Indesua habere par
 tan, calente adhuc marra cor
 purculo & nec dum humato duos simul
 filios p didit, Nem sum dicatur tu
 credibilem sed xpo teste si falsam,
 Quis illam non putares more lumphaa
 co sparsit criminib; ueste consusta, la
 cerum peccat inuadere; lacrimae
 gutta si fluxerit, sicut immobilis
 ad pedes ad uoluntate xpi, quasi ipse tene
 ret adrisit, Expediatur ab iseru
 tura su dne quia tanto onere libe
 rata, sed fortitatu superat incoleris,
 Quin immo quaillos nre contemserit in
 unico postea filio pbat, Cui omnia
 qua habebat possessione concessit,
 Inguente iam hieme hierusolima nau
 gant, Parce quæro tibi parce filiae
 tam cum xpo regnasti, Parce salte dir
 to, actuae curis parua adhuc atas,
 & rudis pene infantiæ te magistra te
 diriget, sicut iunc diabalar, & quia cer
 nic una detur liberis triumphate ob
 tu esse condolent, quære in nra cinere
 uictoriam quã in pte tam p didit,
 Tandis insuo pietate impietate indm est,
 Abraham unicum filiu laedit in fide
 & tu uicam de plurib; quæreris coronata

Non pot sum sine gentra eloqui quod dic
 turus sum, Cum de media pompa sine
 ris exanimem te referrent, hoc in te
 populari multat bati, Nonne illud quod
 sepius dicebamur, dolet filiam seunus
 in fectam, Quod non de secundo eius
 matrimonio dñue, ne sepe, Quosq;
 genus detestabile monachoru si urbe
 pellit, si lapidib; obruit, non p ptra
 influctib; Magnam miserabilem
 seduxer, quae quia monacha eē poluerit
 hinc probatur, quod nulla gentra tunc
 suorum quã filios fleuerit, Quale pu
 tar ad istas uoces xpm habuisse tur
 tritam, Quomodo exultas re satatam
 qui nunc tuam animã emperere festinant
 & p tibi pponer dolori saltae cebra
 Dum ante oculos tuos filias remp imago
 uersat, Cupit matre simul necare uic
 tris, & solitudine sororis inuadere de
 relictae, Non ut terram loquor
 sed ut mihi testare dnr quasiente tribu
 nal eius adrisit, In haec te uerbae
 con uento, Detestatur istae lacri
 mae plens sacrilego, credeli, quae
 si habent modum, quae usq; ad uicima
 moras accedunt, Ululat & exclami
 tar & quasi quib; dam facib; accipit
 quantu in te ean semp homicidae,
 sed ad talem clemens ingredi ihndie,
 quid plorat si est mortua puella sed
 dormit, p deat circum stant,
 Ita infelix iudeoru est,